

รายงานการวิจัย เรื่อง : ลักษณะคำไทยที่มาจากภาษามอญ

ผู้วิจัย : น.ส. วัฒนา บุรกลีกร

ปีทำงานวิจัยสำเร็จ : พ.ศ. 2541

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาคำไทยที่มาจากภาษามอญ การวิจัยเริ่มต้นด้วยการรวบรวมคำจากพจนานุกรม มอญ-อังกฤษ ได้จำนวน 697 คำ จัดทำเป็นศัพท์พจนานุกรมคำมอญ และคำไทยที่มีรูปเสียงและความหมายเหมือน หรือใกล้เคียงกัน นำมาวิเคราะห์รายการคำเพื่อศึกษาลักษณะของคำโดยเปรียบเทียบ รูปเสียง รูปเขียน (ตัวสะกด) และความหมายของทั้งสองภาษา การวิเคราะห์ลักษณะของคำตามตระกูลภาษามอญเขมร ทำโดยรวบรวม คำมอญ-เขมร-ไทย ที่มีใช้ตรงกัน ได้ 173 คำ และจัดทำเป็นศัพท์พจนานุกรม วิเคราะห์ว่า คำไทยในศัพท์พจนานุกรมนี้เป็น คำยืมมอญผ่านเขมร

ชาวไทยรับถ่ายทอดคำมอญทั้งภาษาพูดและตัวอักษร คำที่รับจากภาษาพูด รูปเสียงจะตรงหรือ คล้ายคลึงกับต้นศัพท์ ส่วนคำที่ถ่ายทอดจากตัวอักษร รูปเสียงจะเปลี่ยนแปลงตามหลักอักษรวิธีไทย และเพิ่มเสียง วรรณยุกต์ คำที่นำมาใช้ในภาษาไทย ได้แก่คำธรรมดาในภาษาทั่วไป ใช้คู่กับคำไทย เป็นคำซ้อน คำประสม และ คำในข้อความ ได้แก่สำนวนไทย ราชาศัพท์ และคำในวรรณกรรม

การศึกษาถึงต้นศัพท์คำมอญ เป็นประโยชน์ในการสันนิษฐานศัพท์ และการจัดทำไว้เป็นศัพท์พจนานุกรม ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่การวิจัยเรื่องคำยืมมอญในภาษาไทยในขั้นต่อไป